xp̄i ſunt illa quib⁹ conſecrat̃ ⁊ traſubſtātiatur panis
et vinū i corpus xp̄i et ſāguinē quam quidā deuotio/
nē voco dei gratiam que p̄uenit et diſponit ſubſeq̄r ⁊
infūdit. Ad hoc ergo ſacramentū cū inſtētia fruentis
et aſſidue orationis procurremus modo predicto vo
cari a dn̄o valet prehabita ipſi⁹ memoria atq̃ cōpū:
ctionis et deuotionis ⁊ fidei locutiōe ad que prepa:
rari nos opportet per mentis ⁊ corporis mundiciam
et per lingue ac ſenſuum refrenationē ⁊ per noſtraꝝ
paſſionum continuam moderationem.

De fluxu libidinis. Ca. xvi.

Petermittendum quoq̃ non eſt quod q̄buſdā cō/
tingit interdum conſcientie dubietas ⁊ p̄turba/
tio magna. Unde ipſe vigilantibus abſq̃ vlla cūmo
tione carnis et cogitatione immunda: humor quidā
per membrum ſecretum egreditur ſiue delectatione
et quaſi inſenſibiliter ita vt multi de hoc aliter non p̄
pendant niſi cum pannos ſenſerint madefactos Cu
ius cauſam aliqui ignorantes turbantur ⁊ errant pu
tantes ſe eſſe pollutos: et ideo ſciendum eſt q̄ illius
humoris effuſio non eſt pollutio: quia vt dicunt me/
dici ſine libidinoſa delectatione ⁊ carnis motiōe nul
lus poteſt pollui vigilendo. Ad ipſius tamē effuſio/
nem humoris videtur naturalis conditio cauſā exhi
bere primariam ſed deinde ad quod natura diſponit
cauſa vitioſa ⁊ ineuitabilis perficit ⁊ conſumit. Qui
buſdam hoc prouenire agnoui propter ſolam preſen
tiā et allocutionem perſone alicuius ī cuius aſpectu
habui cōplacentiā ſenſualem ⁊ vanā ſeu ad quā ī ordi

nato amoꝛe afficitur aut per tactum impudicum le-
uē aut imaginando aliquos actus ipudicos foꝛtiter
et moroſe. In his eni caſibus et aliis ſimilibus multi
inueniuntur habere calefactiones et cōmotiōes car
nis libidinoſas dicuntqꝫ humorem emittere velit no
lint coartati: Sed eas cauſas et ſimiles que ſūt ineui
tabiles dꝫ fugere et euitare pꝛo poſſe maxie q̇ ſentit
de ſe hoc paſſionatum ſeu ad hoc naturaliter inclina
tū ſiue ex vitio mentis ſiue ex debilitate nature ⁊ qui
occaſiones hmōi nō euitauerit iuxta poſſe relinquēdo
amicitiā ⁊ familiaritatē pſonarū ad q̄s inoꝛdinate
afficitur fugiendo ēt allocutiones ⁊ aſpectū pſonarū
lꝫ nō credāt ipm perdictā effuſionē peccare moꝛtalit
niſi foꝛte aliter ꝯcupiſceret aut ipudice tangeret per
ſonā que eſt cauſa iſtius defectus: tm̄ credo cū gra ui
ter peccare ⁊ magno pcti moꝛtalis periculo. Et ideo
conſiliū do tibi ꝙ abſqꝫ dilatione moꝛoſa ipſe ſibi vio
lentiā faciat in hac parte fugiendo perſonas hmōi
atqꝫ cum eis opoꝛtunitatē loci et tēpoꝛis euitet: hic
itaqꝫ p̄dictus fluxus q̇ a quibuſdam vocatur libido
ſi poteſt euitari ipſius occaſio ⁊ ſtudioſe non euitatꝛ
ē oīno cōfitēdus cum ſuis occaſionibus ⁊ negligēiia
habita circa ipſas Si vero cōtingat ex cauſa que vi-
tari non poteſt ſicut quando audiūtꝛ verba ipudica
a caſu vel loqꝛ cū perſona vel ſedet iuxta eā de cuius
p̄ſentia habet cōplacentiam vanam ⁊ ab ea ſeparari
non valet in his ⁊ ſimilibus credo ſufficere ꝙ tam de
occaſione habita ⁊ in potentia vitandi q̄ꝫ de fluxu
illius libidinis doloꝛ eſt ſimpliciter habendus: qꝛ tm̄

dubitare in talibus que ſpectant ad conſcientie puri
tatẽ eſt quandoqꝫ valde proficuum poteris hoc con-
fiteri propter quietudinem mẽtis et pacem q̃uis ex
pedire non credam.

¶ Cõplacentia habita in memoria pcti. Ca. xvii.

Scĩẽdũ eſt qñ cogitas de iniuriis et p̃ceptis
et i illa mẽoria turbaris intra te cũ aliq̃ mo-
ra: et appetis vidictã fieri ãt factã eſſe aut do
les ꝙ nõ fuit facta ꝑ te aut per aliũ ãt imaginaris ali
qd facere aut aliquẽ motũ tenere aio vidicatiuo. hec
oia ſunt ꝯfitẽda et alia quecũqꝫ ſimilia ſi ſẽtis i mente
tua ratiõe iſtiꝰ iiurie appetitũ vidicte Si aũt reme-
morãdo mala p̃terita que feciſti non haberes dolorẽ
ſꝫ potiꝰ delectacionẽ i eis et ꝓpt hãc delectationẽ fa
cis morã ibidẽ nõ credo expedire ꝙ ſpecifices ipſa
pctã mẽorata ſi alias integre ꝯfeſſꝰ es Et ſi habuiſti
aliquã delectatiõmẽ i mẽte ſufficit tibi dicere Mihi
venerũt ad memoriã quedẽ vidicte vel iiurie q̃s feci
vel quedã pctã grauia que cõmiſſi de qbꝰ nõ ſolũ nõ
habui dolorẽ i tali cogitatiõe ſꝫ de ipſis cũ multa cõ-
placentia cogitaui. Et ſi tibi aliud occurrit in carne
vel in mente propter dictam complacentiam qđ tibi
videt aggrauare pctm̃ ipſũ etiã debes ꝯfiteri. Uer/
bi grã. Si de pctõ luxurie per te facto habuiſti mẽo/
riã et de hoc habuiſti motum carnis et plenitudinẽ
quia ipſum pctm̃ nõ feciſti pluries vel cum pluribus
Tũc ei ſic debes dicere. Et imaginationem quam
habui de qõdã pctõ luxurie habui motũ carnis ⁊ cõ
placẽtiã i mẽte ⁊ appetiui illud feciſſe multotiens ⁊